

NOWY

KATOWICE
UL. MIEŁĘCIEGO 8
TELEFON 34648

10gr

REPREZENTACJE:

BIELSKO, Kolejowa 11, tel. 26-94
SOSNOWIEC, Bedzińska 12, L. 6-42
CIEŚZYŃ, ulica Głęboka 20
RYBNIK, Mikołaja Reja 9
TARNOWSKIE GÓRY — LUBLINIEC

Tragiczny zgon Wielkiego Bohatera Belgii

Król Albert I-szy zginął w górach

Zwłoki znaleziono w wozwie

BRUKSELA. 18.2. Belgijska agencja telegraficzna komunikuje, że król Albert pierwszy poniósł śmierć przy wypadku samochodowym.

Agencja „Flavasa“ donosi: Król Albert belgijski, który udał się wczoraj na wycieczkę sa-
mochodowa do miejscowości Marche les Dames pod Namur zo-
stał znaleziony o godzinie dru-
giej w nocy na dnie wozu z
peknietą czaszką.

Król belgijski Albert Pierwszy, urodzony dnia 8 kwietnia 1875 roku, jako drugi syn księcia Filipa Flandryjskiego i księżny Marii z domu von Hohenzollern, wstąpił na tron w grudniu 1909 roku po śmierci swego stryja, króla Leopolda Drugiego.

Podczas wojny światowej król Albert dowodził osobiście swą armią. Przez swą nieugiętość i męstwo król Albert zdobył sobie w narodzie ogromną popularność.

Król Albert Pierwszy był żonaty z ks. Elżbieta bawarska, która zaślubił w roku 1900. Następcą tronu, najstarszy syn, książę Leopold urodził się w roku 1901 — jest on żonaty z księżniczką szwedzka Astrid.

BRUKSELA. 18.2. — Otrzymujemy dalsze szczegóły tragicznego wypadku, w którym poniósł śmierć król belgijski Albert Pierwszy.

Król wyjechał samochodem na wycieczkę w kierunku Namur, prowadząc osobiście auto. Wobec tego, że król przez dłuższy czas nie wracał z wycieczki do Brukseli, rozpoczęto poszukiwania i o godzinie drugiej w nocy znaleziono zwłoki króla w wozwie pod miejscowością Marche les Dames.

O godzinie trzeciej minut trzydzięci zwłoki królewskie przewieziono do zamku Laeken, dokąd w ciągu nocy przybyli wszyscy ministrowie, ażeby złożyć ostatni hołd zwłokom królewskim. Rada

ministrów zebrała się niezwłocznie. Natychmiast zawiadomiono o tragicznym wypadku księcia Leopolda belgijskiego, który przebywa obecnie w Szwajcarii. Książę przybędzie do Belgii dziś wieczorem.

BRUKSELA. 18.2. — Szczegóły tragicznej śmierci króla belgijskiego Alberta przedstawiają się następująco:

W sobotę popołudniu król Albert, prowadząc własnoręcznie samochód, udał się ze swym służącym w góry Ardenny celem zrobienia wycieczki w stronę Namur.

Przybywszy do skał Marche les Dames, król zatrzymał samochód i przywdziawszy turystyczny strój alpejski, zaczął wspinać się na skały. Przed wyruszeniem w drogę, król wydał służącemu polecenie, aby czekał nań przy samochodzie. Służący, zaniepokojony długą nieobecnością króla rozpoczął poszukiwania, zawiadamiając jednocześnie zamek w Brukseli.

Około godz. drugiej nad ranem w niedzielę odnaleziono zwłoki królewskie. Na głowie króla widać głęboką ranę. Król poniósł śmierć na miejscu.

O godz. trzeciej min. trzydzięci ciało króla przewieziono na zamek w Brukseli. Wszyscy ministrowie, znajdujący się w stolicy pospieszyli do łoża śmierci. Następcę tronu księcia Leopolda, który wraz z małżonką przebywa w Szwajcarii powiadomiono telefonicznie o tragicznej śmierci ojca. Książę Leopold wraca do Brukseli w niedzielę wieczorem. Drugi syn króla przybył już do stolicy z Ostendy.

Nad ranem odbyło się posiedzenie rady ministrów, która powzięła szereg uchwał w związku ze śmiercią króla. Uchwały będą ogłoszone po powrocie księcia Leopolda ze Szwajcarii. Władzę wykonawczą do czasu objęcia tronu przez nowego

króla sprawować będą ministrowie. Urzędowe sporządzenie aktu śmierci króla odbyło się w niedzielę na zamku Laeken w obecności ministra sprawiedliwości Jansona. Królowa dowiedziała się o śmierci męża dopiero o godzinie szóstej rano. Poprzednio podano jej jedynie wiadomość, że król uległ wypadkowi.

BRUKSELA, 18.2. — Posel R. P. w Brukseli Jackowski na wiadomość o śmierci króla złożył kondolencje królowej, następcy tronu i premierowi belgijskiemu.

Wczoraj w godzinach południowych minister spraw zagranicznych p. Józef Beck w towarzystwie dyrektora protokołu dyplomatycznego p. Romera, złożył osobiście kondolencje w poselstwie belgijskim w Warszawie spowodu zgonu króla Alberta.

Kondolencje P. Prezydenta R. P.

Pan Prezydent R. P. prof. Ignacy Mościcki na wiadomość o tragicznej śmierci króla Belgów, Alberta Igo wystosował następujące depeşe kondolencyjne:

J. Król. Mość Elżbieta, Królowa Belgów, Bruksela.

Proszę Wasza Królewska Mość o przyjęcie w Jej wielkim smutku wyrazów czci i głębokiego współczucia, do których przylacza się cały naród polski, dzieląc żalobę szlachetnego narodu belgijskiego, który poniósł tak wielką stratę przez tragiczną i niespodziewaną śmierć swego bohaterskiego Monarchy. (—) Mościcki.

Oraz druga depeşe:
J. Król. Mość Leopold III-ci, Król Belgów, Bruksela.

Głęboko wzruszony tragicznym wypadkiem, który położył kres bohaterskiemu i pełnemu chwały życiu Jego Królewskiej Mości Króla Alberta i który jednocześnie pogrążył Belgje w tak

okrutnej żalobie, spiesze wyrazić Waszej Królewskiej Mości w swoim i narodu polskiego imieniu wyrazy najgłębszego współczucia. (—) Mościcki.

BRUKSELA, 18.2. — Wiadomość o śmierci króla wywołała w całej Belgii przynębiające wrażenie.

Większość dzienników wydała nadzwyczajne dodatki. Na ulicach gromadzą się tysiące osób komentując tragiczny wypadek.

Przed pałacem króla przeciągają tysiączne delegacje, które składają kondolencje. Odwołano zabawy i

LEOPOLD-KS. BRABANTU, NASTĘPCA TRONU BELGIJSKIEGO.

przedstawienia w teatrach i kinach. W niedzielę o godzinie jedenastej rano odbyło się drugie posiedzenie gabinetu.

PARYŻ. 18.2. Wiadomość o nagłej i tragicznej śmierci króla Alberta, która dotarła do Francji w godzinach rannych wywarła głębokie wrażenie tak w kołach politycznych, jak i wśród szerokiej warstw ludności, u której król Albert cieszył się ogromną popularnością, dzięki swej bohaterskiej postawie w czasie wojny.

W ambasadzie belgijskiej w Paryżu złożyli natychmiast kondolencje: przedstawiciel prezydenta Lebruna oraz minister spraw zagranicznych Barthou. Minister spraw wojskowych marszałek Pétain ogłosił deklarację, sławiącą wielkość i odwagę króla Alberta, który został po sobie w historii imię wielkiego króla i szlachetnego rycerza, okrytego legendarną chwałą.

Na wszystkich gmachach publicznych, a także i na domach prywatnych we Francji powiewają, opuszczone do połowy masztu chorągwie. W wielu świątyniach duchowieństwo wezwało wiernych do modłów za duszę króla Alberta Premier Doumergue w towarzystwie ministrów bez teki Herriota i Tardieu udał się do Brukseli by złożyć hołd zwłokom królewskim.

Prezydent Lebrun z ministrami Barthou i marszałkiem Pétain wezmą udział w pogrzebie króla Belgów.

65 milionów dolarów domagają się Amerykanie od Sowietów

WASZYNGTON, 18.2. Przeszło tysiąc osób i firm handlowych zgłosiło w departamencie stanu pretensje swe do rządu Sowietów, żądając wobec uznania go przez Stany Zjednoczone

odszkodowania za skonfiskowane mienie ich w Rosji.

Pretensje te sięgają 65 milionów dolarów.

Straszna katastrofa samochodowa 4 osoby zginęły w wypadku

FILADELFIJA, 18.2. Straszliwa katastrofa wydarzyła się tu w polskiej rodzinie Kalkosińskich.

W ostry mróz Kalkosiński z żoną synem i córką wyjechał samochodem w okolice miasta. Nagle na moście nad Tacony Creek samochód poślizgnął

się na zlodowaciałym śniegu i przebiwszy poręcz spadł do rzeki.

Wszyscy czworo podróżni zabici ze stali na miejscu.

Kalkosiński był właścicielem fabryki pończoch, zatrudniającej 35 robotników.

Tragedja pod biegunem

Rosja śpieszy na pomoc „Czeluskinowi

MOSKWA, 18.2. (Tel. wł.) Rada Komisarzy Ludowych ZSRR uchwaliła utworzyć specjalną komisję do akcji ratowania załogi Czeluski.

W skład komisji wchodzi między innymi: gen. S. Kamieniew, Unslicht i Kujbyszew.

Na dalekiej północy, gdzie przez cały rok szaleją trzy żywioły — wicher, wzburzone odmety i mróz, rozgrywa się tragedia, którą porównać można do tragedji włoskiego sterowca „Italia“ pod dowództwem gen. Nobilego.

Rosyjski okręt „Czeluskin“ po półrocznych zmaganiach i walkach uległ zniszczeniu przez lody! Załoga znajduje się na olbrzymiej krze lodowej i wysyła rozpaczliwe „S. O. S.“

Jak donoszą depesze z Moskwy, w celu utrzymania kontaktu radiowego z rozbitkami wydano rozkaz wszystkim krótkofalowcom, aby ustanowili dyżury przy aparatach.

W Leningradzie i Moskwie czynione są gorączkowe przygotowania wypraw ratowniczej, w której udział biorą najwybitniejsi znawcy Arktyki.

Z Jakucka, Kireńska i szeregu innych miast północnych, położonych w pobliżu kręgu polarnego wyruszyły oddziały ratownicze na reniferach i saniach, ciągnionych przez psy.

Mają one dotrzeć do wybrzeży oceanu Lodowatego i oczekiwać na ewentualne przyplnięcie kry z rozbitkami do wybrzeży Syberji północnej.

Najdalej na północ położony skrawek ziemi „Cap Opman“ wyznaczono jako punkt zborny wszy

Dollfuss mści się Już szósta egzekucja

BERLIN, 18.2. Donoszą z Grazu: Skazany przez sąd doraźny na śmierć członek Schutzbundu, Stanek, sekretarz związku robotników metalurgicznych, został wczoraj popołudniu powieszony.

Jest to już 6-ta kolejna egzekucja w Austrii.

Burmistrz-więzień ciężko chory

BERLIN, 18.2. — Prasa donosi, że b. burmistrz socjal-demokratyczny Wiednia, Karol Seitz, przebywający w więzieniu, poważnie zachorował na serce.

Ze względu na groźny stan chorego, odwieziono go do mieszkania prywatnego, gdzie pozostaje pod strażą policji.

Dzienniki niemieckie zakazane w Austrii

BERLIN, 18.2. Donoszą z Wiednia: Urząd kanclerski ogłosił wczoraj rozporządzenie odbierające na okres jednego miesiąca całej prasie niemieckiej, wydawanej w Rzeszy, prawo prenumeraty i kolportażu ulicznego na obszarze Austrii.

Pogoda

Naogół chmurno i mglisto z przejaśnieniami w ciągu dnia. Odwiliż nocą na wschodzie i południu jeszcze lekkie mróz. Stabe wiatry zachodnie i północno-zachodnie.

stkich wypraw ratowniczych.

Sprawa akcji ratowniczej kierują lotnicy arktyczni, Czuchnowski, Z. Lamoniowski, gen. Nobile, oraz prof. Samojłowicz i inni wytrawni znawcy Arktyki.

W ostatniej chwili radiostacja załogi „Czeluski“ nadesłała raport o bohaterskiej śmierci jednego z członków — Borysa Mogilewicza.

Jako szef aprowizacji „Czeluski“, B. Mogilewicz do ostatniej chwili pozostawał na pokładzie to nącego okrętu, ratując zapasy provisions. Wiedząc, że rozbitków czeka twarde los kikutygodniowego pobytu wśród żywiołów arktycznych Mogilewicz nie chciał nic zo-

stawić oceanowi Północnemu. Ocean pochłonił odważnego marynarza.

„Zginął na stanowisku na 68° 16' szerokości północnej i 172° 47' dł. wschodniej“ — brzmi ostatni ustęp raportu prof. Szmidta.

Przewódca socjalistów oskarża Dollfussa

PRAGA, 18.2. Korespondent praski „Daily Herald“ odbył wczoraj rozmowę z przebywającym w Bratisławie przywódcą Schutzbundu, dr. Deutschem. Dr. Deutsch oświadczył, że socjaliści

austrjacy usiłowali od wielu miesięcy osiągnąć rozwiązanie istniejących trudności na drodze pokojowej. Na kilka dni przed wybuchem wojny domowej dr. Deutsch zwracał się, za pośrednictwem jednego z wybitnych członków stronnictwa chrześcijańsko-społecznego, do kanclerza Dollfussa z ostrzeżeniami przed groźbą niebezpieczeństwa oraz z prośbą pokojowego usunięcia przeciwników politycznych.

Krok ten został bez odpowiedzi. Dr. Deutsch podkreśla, że jedyną stroną zaczepną była Heimwehra.

WIEN, 18.2. W pałacu kanclerskim odbyła się wczoraj konferencja prasowa.

Sekretarz stanu Karwinsky przedstawił przegląd wypadków, które doprowadziły do wybuchu ruchawki

Zjazd partii socjal-demokratycznej już w październiku roku zeszłego powziął uchwałę, zapowiadającą akcję gwałtowną w pewnych określonych wypadkach, m. in. w razie naruszenia autonomii gminy wiedeńskiej. W ostatnim czasie władze otrzymały wiarogodne informacje o zbrojnych przygotowaniach partii socjal-demokratycznej.

Na dowód, że rewolta była zgóry przygotowywana, Karwinsky odczytał list, znaleziony przy rewizji u pewnego socjal-demokraty w Wiedniu List ten, wysłany z Linzu dn. 11 lutego, pisany był przez sekretarza stowarzyszenia „Kinderfreunde“ Bernacka do swego przyjaciela partyjnego. Autor listu pisze, że on i grono jego ściślejszych przyjaciół, postanowili bez wiedzy miejscowego zarządu partyjnego rozpocząć akcję zbrojną. Wyraża on nadzieję, że robotnicy wiedeńscy pójdą za tym przykładem.

Następnie przemawiał kanclerz Dollfuss, który oświadczył, że wybuch rewolty był niespodzianką dla wszystkich i prawdopodobnie dla szerszych warstw robotniczych. Wiedzano, że partia socjal-demokratyczna posiada zapasy broni, nie przypuszczano jednak, by odłam radykalny stronnictwa wziął górę.

W walkach Schutzbund rozporządzał 20 000 ludzi dobrze uzbrojonych. Zwycięstwo ruchawki miałoby dla Austrii skutki katastrofalne.

Kanclerz Dollfuss wyraził uznanie wojsku, policji i oddziałom ochotniczemu za ich bohaterskie zachowanie się.

Kanclerz oświadczył następnie, że rząd w myśl zasad chrześcijańskich, poczynił już przygotowania, aby nie dopuścić do uszczuplenia praw robotniczych.

Niefortunny debiut militaryzacji lotnictwa pocztowego

NOWY JORK, 18.2. — Objęcie pocztowej służby lotniczej przez władze wojskowe zaznaczyło się na samym wstępie katastrofą.

Trzej piloci wojskowi, udając się na swe nowe posterunki, ulegli w stacjach Utah i Idaho wypadkom, które zakończyły się ich śmiercią

Francja, Anglja i Włochy za koniecznością utrzymania niepodległości Austrii

RZYM, 18.2. Agencja „Stefani“ donosi: Rząd austriacki zwrócił się do rządów francuskiego, angielskiego i włoskiego, celem poinformowania się o ich poglądach na dokumenty, które rząd austriacki przygotował, celem wykazania ingerencji niemieckiej w wewnętrzne sprawy Austrii i które to dokumenty podano do wiadomości wy-

mienionych trzech rządów.

Rozmowy przeprowadzone w powyższej sprawie między rządami francuskim, angielskim i włoskim wykazały wspólność poglądów co do konieczności utrzymania niepodległości i nie naruszalności Austrii, zgodnie z obowiązującym traktatami.

Pięć samolotów bombowych leci nad Pacyfikiem

LONDYN, 18.2. — Tel. wł. — Po dokonaniu szczęśliwie przelocie Pacyfiku z San Francisco na wyspy Hawajskie 6 wojskowych samolotów amerykańskich pod dowództwem kapitana Mc Ginnsa, Amerykanie planują dokonanie nowego lotu na tej samej trasie.

Start z San Francisco miał nastąpić w dniu wczorajszym, termin zresztą zależy od dobrych, lub conajmniej znośnych warunków atmosferycznych nad Pacyfikiem.

W locie tym uczestniczyć będzie 5 ciężkich samolotów bombowych.

Na przestrzeni 3.250 km. patroluje szereg amerykańskich okrętów wojennych, które w razie przymusowego wodowania mają spieszyć samolotom z pomocą.

Według doniesień z Tokio prasa japońska bardzo krytycznie odnosi

Zajście w Częstochowie na nielegalnym wiecu

CZĘSTOCHOWA, 18.2. — Stronnictwo Narodowe usiłowało zorganizować zgromadzenie nielegalne przy ul. Św. Rocha w Częstochowie.

Ponieważ organizatorzy zgromadzenia nie posiadali zezwolenia miejscowych władz, przybyło na miejsce kilku funkcjonariuszów policji, którzy wezwali zgromadzonych do rozejścia się. Zgromadzeni nie usłuchali wezwania, przyczem z tłumu, liczącego prze-

szko do amerykańskich przelotów nad Pacyfikiem, twierdząc, że pod pokrywką wyczynu sportowego, amerykańska marynarka wojenna urządza demonstrację przeciw Japonii.

Pierwszy lot do Honolulu reklamowano jako lot dokoła świata, tymczasem skończyło się wszystko na pierwszym etapie. Twierdzenia prasy japońskiej są o tyle słuszne, że Ameryce rzeczywiście chodzi o cele strategiczne, a mianowicie wyszkolenie lotników w lotach długodystansowych aby w razie wojny zapewnić sprawne połączenie między kontynentem amerykańskim a tak ważną bazą operacyjną dla floty amerykańskiej, jaką jest Honolulu, stanowiące od strony Azji pewnego rodzaju klucz do zachodnich wybrzeży Ameryki.

szło 100 osób, padły na policję kamienie. Obecny na miejscu podkomisarz Družba został ugodzony dotkliwie kamieniem w nogę.

Wobec tego policja była zmuszona użyć pałek gumowych, przy których pomocy tłum rozproszono. Spokój niezwłocznie został przywrócony. Za podżeganie i opór władzy zatrzymano dwie osoby.

Straszny wybuch gazu 12 osób pod gruzami zawałonego domu

BERLIN, 18.2. Wczoraj przed południem w Hannoverze, w jednym z domów w pobliżu dworca kolejowego, nastąpiła eksplozja gazu świetlnego.

Cały dom runął, grzebiąc pod gruzami 12 osób. Do wieczora wydobyto tylko kilka ofiar z ciężkimi obrażeniami ciała. Przyczyna katastrofy nieznana.

Głodowy strajk górników w podziemiach kopalni „Polska” jako protest przeciwko zaleganiu z wypłatą robocizny

Późnym wieczorem w ub. sobotę wybuchł w podziemiach kopalni „Polska” strajk włoski załogi. Nocna zmiana w liczbie 11 górników, która zjechała o godz. 10 do pracy nie przystąpiła.

Powodem strajku jest zaleganie z wypłatą robocizny za czas od listopada ub. roku. Zaległości wynoszą od 500 do 1.000 zł. na robotnika.

Ponieważ wszelkie zabiegi u zarządu kopalni pozostały bez rezultatu, a robotnicy nie mając za co żyć, strajkiem chcą zmusić dzierżawców kopalni do wyrównania na leżności.

Zaznaczyć należy, iż w tym kierunku wpływał na robotników i zarząd kopalni, który chce w ten sposób wywrzeć presję na pewne czynniki w kierunku udzielenia kopalni pomocy finansowej.

Dwaj robotnicy, którzy zjechali później dla skomunikowania się ze strajkującymi, również nie wyjechali na powierzchnię. Zawiadomiono o strajku policja obsadziła teren

kopalni utrzymując porządek i nie dopuszczając nikogo w pobliże.

Ponieważ zarząd kopalni sprzeciwił się skomunikowaniu rady załogowej ze strajkującymi, znajdującymi się w podziemiach górniczych odmawiają przyjmowania pożywienia, przechodząc ze strajku włoskiego na głodowy. Rodziny strajkujących przynoszą wprawdzie jedzenie, a

policja odbiera je i zsyła nadół lecz wraca ono nietknięte nagóre.

Ponieważ sprawa kopalni „Polska” zajmuje się już prokurator z racji zaszytych tam katastrof niewątpliwie i ten wypadek wobec dziwnej roli zarządu kopalni będzie przedmiotem dochodzeń prokuratorskich.

Kupowanie polskich dusz za gadzinowe fundusze „Volksbundu” potw. erdzone przez kompromitujące zameldow. nie o kradzieży

Ubiegłej soboty późnym wieczorem komisariat policji w Mysłowicach został powiadomiony przez urzędnika Volksbundu z oddziału Mysłowice Henryka Rohde, iż w sobotę w południe został okradzio-

ny w autobusie, zdążającym z Katowic do Mysłowic z kwoty 5.060 zł., przeznaczonej na cele Volksbundu, które podjął w Deutsche Banku w Katowicach.

Nieznanym Rohdemu sprawca kra-

Hallerczycy częstochowcy w obozie Marsz. Piłsudskiego

CZĘSTOCHOWA. 18.2. — Tutejsza placówka Związku Hallerczyków, w liczbie przeszło 60 członków z władzami na czele, ogłosiła w dniu wczorajszym odezwę, zawierającą przystąpienie do obozu Marszałka Piłsudskiego.

W odezwie podkreślono, że w obecnej sytuacji polskiej nie czas pogłębiać nienawiści wśród Polaków i obywateli państwa.

dzieży po zabraniu pieniędzy opuścił autobus i wynajawszy taksówkę Nr. 5 odjechał nią w kierunku Katowic.

Korzystając z tych informacji policja po rozpoznaniu w albumie przestępców, sprawcy kradzieży, podjęła pościg.

W ostatniej chwili natrafiono na trop sprawcy i poczęto go osaczać. Ujęcie jest kwestją najbliższych godzin.

Fakt kradzieży tak znacznej sumy urzędnikowi „Volksbundu”, który podjął z „Deutschen Banku” potwierdza raz jeszcze, że Volksbund czerpie środki pieniężne ze źródeł berlińskich i zużywa je na kupowanie polskich dusz.

Wściekły pies w kościele pokasał modlących się

Wczorajszego przedpołudnia w czasie nabożeństwa w kościele parafialnym w Pawłowie wielką panikę wywołało pojawienie się psa, który wskoczył na jedną z modlących się kobiet i poszarpał na niej suknię. Następnie pies rzucił się na Jana Lazara, funkcjonariusza kolejowego z Pawłowa (Wolności 15), który zamierzał psa usunąć z kościoła. Pies pokasał Lazarowi rękę.

Następnie, pędzący drogą w kierunku Kończyc wściekły pies pokasał kilka osób.

Zawiadomiona o tem policja przeprowadziła obławę. Psa napotkano i zastrzelono, przechowując go do dyspozycji władz sanitarnych. Do tej karzy zgłosiło się kilka pokąsanych osób, którym zrobiono iniekcję ochronną.

Dezerter-morderca ulaskawiony po wyroku śmierci

POZNAŃ. 18.2. — Przed wojskowym Sądem okręgowym odbyła się w sobotę w trybie doraźnym rozprawa karna przeciwko strzelcowi 56 p. p., Józefowi Janikowi z Krotoszyzna, dezerterowi, który zabił stróża nocnego. Przybyłaka i ciężko ranił posterunkowego policji, Martynę.

Sąd wojskowy wydał wyrok, skazując Janika na karę śmierci przez rozstrzelanie.

Prezydent Rzeczypospolitej korzystając z prawa łaski zmienił tę karę na dożywotnie więzienie.

Żądza i krew

Tajemnica zbrodni seksualnych

Co jakiś czas czytamy i słyszymy o zbrodniach, popełnionych na tle seksualnym.

Co to są za zbrodnie?

Ukazała się świeżo praca naukowa znakomitego kryminologa dr. Eryka Wulfena p. t. „Mord seksualny”, która daje wyczerpującą odpowiedź na powyższe pytanie.

Zajrzyjmy tedy do tej pracy wybitnego uczonego.

Dr. Wulfen wymienia trzy rodzaje morderstw seksualnych.

W pierwszym wypadku mamy do czynienia ze zbrodniarzem, który nie może uzyskać

zaspokojenia zmysłów

w drodze zwyczajnego stosunku z kobietą, lecz musi zadać jej jakiś uraz, oszłomić lub zadać cios nożem, by następnie zgwałcić.

Inny typ zbrodniarza zabija naprzód kobietę i gwałci ją dopiero w agonii, a nawet po śmierci, doznając podniecia seksualnej przy ciepłych jeszcze zwłokach.

I wreszcie trzeci typ doznaje zaspokojenia zmysłów w czasie samego morderstwa.

Najczęściej ofiarami zbrodni seksualnych padają prostytutki. Nie jest to oczywiście zasada. Są zbrodnie, które dla zadośćuczynienia swym pędom seksualnym, muszą mieć ofiarę w postaci młodej, niedojrzałej jeszcze dziewczyny. Są i tacy, którzy dopuszczają się zbrodni seksualnych na dojrzałych już kobietach, zupełnie uczciwych i normalnie żyjących. Ale atmosfera seksualna, jaka otacza prostytutki, podsyca jeszcze bardziej sadyzm zbrodniczych osobników.

Typowym mordercem seksualnym jest popełniona ostatnio straszliwa zbrodnia we Lwowie, gdzie zbrodniec, po

zamordowaniu prostytutki, wpadł

w szal seksualny

i urządził formalną jatkę, krając zwłoki na drobne części.

Niemal każdy mord, dokonany na prostytutce, ma mniej lub więcej mocne zabarwienie seksualne. Zawsze jednak każdy ze zbrodniczych czynów musi sam przez się mieć

charakter lubieżności.

Jeżeli jest bowiem wynikiem nienawiści, żądzy rabunku, niepoczytalności czy obawy przed zdemaskowaniem — już nic wspólnego z mordem seksualnym niema. Cwiartowanie zwłok i rozrzucanie ich części w różnych dzielnicach miasta, uważa dr. Wulfen raczej za próbę utrudnienia identyfikacji ofiary, niż za wyraz wyrafinowanego sadyzmu. Jest to już skutek, a nie sam czyn. Czynem było tylko zadanie urazu śmiertelnego, wszystkie inne następstwa nie wchodzi w rachubę.

Najważniejszym momentem w zbrodni seksualnej jest t. zw.

żądza mordu.

Tu działa jako motyw zbrodni wyłączone radość sprawcy z samego faktu morderstwa. Nauka stwierdziła niezmiennie, że kto raz zacisnął ręce na szyi innego człowieka i ma w sobie zarodek pewnych nienormalności seksualnych, już stale będzie powracał z sadyzyczną satysfakcją do tej „czynności”.

Od uduszenia rękoma do zadawania ciosów nożem, jest tylko krótkie przejście psychiczne. Dodać należy przytem, że

krzyk ofiary

jeszcze bardziej podnieca erotycznie i zmusza zwyrodnialca do zadawania krwawych ran. Jest to podświadome działanie seksualne.

Są mordercy, którzy bez wrażenia

przechodzą koło innego człowieka, jeśli jest on ubrany i przez myśl im nie przejdzie krwawy czyn. Gdy jednak zobaczą nagie ciało innego człowieka, budzą się w nich skłonności mordercze. Widok pulsującego normalnie ciała robi na nich takie wrażenie, jak na zbrodnicę-podpalacza obraz buchających płomieni. W czasie aktu płciowego pragną ci zbrodniecy szarpać żywe ciało i niemal chleptać krew.

Stąd już tylko krok do zbrodni. Ludzie ci plawią się w „przyjemności” morderstwa. Akt płciowy jest u nich okazją do zaspokojenia morderczych instynktów.

Największą atrakcją stanowi dla nich widok krwi. I dlatego niektórzy zawody szczególnie wpływają na budzenie się tych zbrodniczych instynktów. Duży procent zbrodniarzy seksualnych rekrutuje się spośród rzeźników lub myśliwych.

Dr. Wulfen twierdzi, że wszyscy zbrodniarze seksualni

są psychopatami,

oczywiście o większej lub mniejszej poczytalności. Zdarzają się wśród nich ludzie napozór zupełnie normalni i w niczem nie zdradzający swego zbrodniczego. Przypadek może spowodować, iż dokonają oni morderstwa seksualnego.

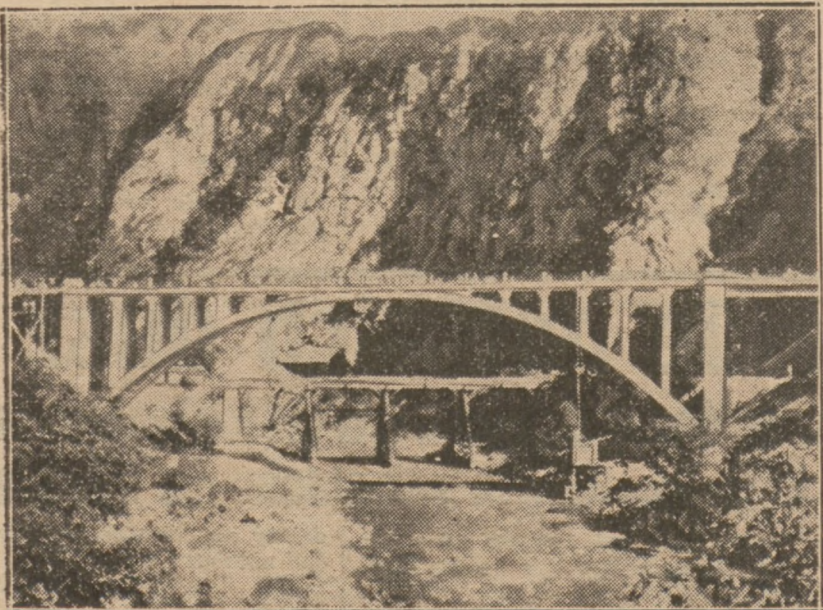
Czy dla tych ludzi jednym miejscem jest szpital dla obłąkanych? Dr. Wulfen twierdzi, że nie.

Szpital nie uleczy

skłonności tych ludzi. A ponieważ człowiek, który dopuścił się morderstwa seksualnego już zawsze będzie poddawał się tym swoim skłonnościom — jedynym zabezpieczeniem przed nim społeczeństwa jest stałe, pewne odosobnienie.

Podróże dookoła świata

Nad pięknym, modrym Dunajem i w Alpach austriackich

Nowy most kolejowy nad rzeką Enns w Styrii.

W Austrii już spokój. Możemy bezpiecznie odbyć naszą podróż po kraju o którym tak często wspominały ostatnio gazety, podając depesze i opisy przepojone krwią, wstrząsające i ponure w swojej lakonicznej prostocie. Prawdziwie, nieszczęśliwy to kraj — Austrija, i nieszczęśliwy naród — Austriacy.

Podróż w kierunku 20 zale-

dwie lat przejść od mocarstwowego stanowiska do nędznej roli „osobliwości turystycznej”, od panowania nad kilku państwami sąsiednimi do bratobójczych walk o władzę nad marnym ochłapem jaki pozostał z czasów dawnej świetności i potęgi.

Dość porównać parę cyfr, by zdać sobie sprawę z głębokiego upadku wielkości i znaczenia Austrii.

Dwadzieścia lat temu monarchja Austro - Węgierska rozciągała się na obszar 677.000 km. kw. i liczyła sobie 51,5 miliona ludności, w czem cesarstwo austriackie — 300.000 km. kw. i 28,5 miliona głów.

Dzisiejsza republika austriacka zmniejszyła się niemal o trzy-czwarte w stosunku do obszarów zajmowanych do wojny światowej. Ściślej — do 28 procent dawnych terytorjów. W sumie prawie 84.000 km. kw. i 6,5 miliona ludzi. Z olbrzymia — karzeł...

Odpadły Węgry, odpadła „Galicja i Lodomerja”, Czechy, Słowacja, Ruś Karpacka, Bośnia, Hercegowina, cały szereg prowincyj dzisiejszej Jugosławji.

Obecnie w skład republiki wchodzi — Austrija Górna, Austrija Dolna (z Wiedniem), Styria, Karyntja,

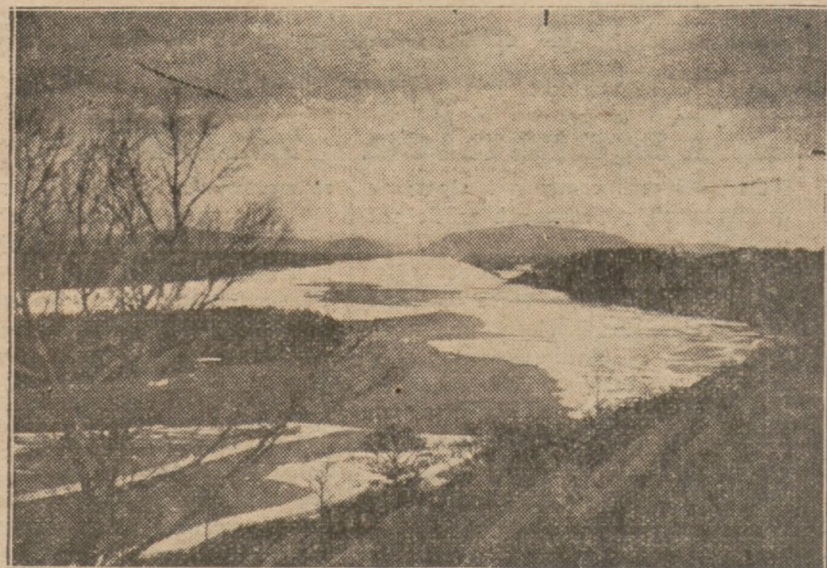
Salzburg, Tyrol i Vovarlberg. Poza-tem jeszcze tylko Burgenland, obszar pograniczny z Węgrami, nabyty od nich po traktacie w Trianon i Neuilly.

Podczas gdy dawniej państwo Austro - Węgierskie było istnym zpleciem ras, narodowości, szczepów i plemion, dziś przedstawia się pod względem narodowościowym, językowym a nawet religijnym nader jednolicie. Przy tem wszystkim jednak zróżniczkowanie społeczno-polityczne ostabia bardzo jedność państwa, rozbijając ludność na szereg bardzo odrębnych i wrogo do siebie usposobionych organizmów partyjnych.

Warto tu dodać, że z 6,5 miljonowej ludności Austrii zaledwie 170 tys. wyznaje protestantyzm; reszta pomijając 190.000 żydów — to katolicy. Okazuje się więc, że więzi narodowe i religijne nie odgrywają w dzisiejszych społeczeństwach tej roli jakiejby po nich można się spodziewać. Interes osobisty czy gru-

czości chyba tylko z jednym jeszcze cudem techniki austriackiej — słynną autostradą z Zellam See, wodoczą niesamowitemi serpentynami aż po dzikie zerwiska lodowca Glockner.

Jadąc tu z Wiednia, okrężną drogą mijamy rozkoszne miejscowości kuracyjne jak Semmering, położony u stóp kolosalnych szczytów górskich, jak tonący w zieleni Baden; dalej niezwykle, średniowieczne niemal, poczciwe skądinąd i cichutkie miasteczka, z których Aisenstadt posiada nawet tak fantastyczną cieką wąską, jak dzielnicę żydowską, za mykaną co szabas na łańcuchy i kłódki; dalej potężne a romantyczne zamczyska, wiszące nad urwiskami wzgórz porośniętych winoroślą, chmielem i słodko pachnącemi sadami — że wspomnę tu choćby Kretzenstein lub Greifenberg, z bram których — zdawałoby się nikt inny wyjechać nie może prócz rycerzy w panczerze zakutych i dam w wysokich, średniowiecznych czepcach;

Malowniczy widok Dunaju o zachodzie słońca.

powy decyduje o wszystkim. Rzecz inna — że jest to — objaw nietylko Austrii właściwy; raczej powszechny, niestety.

Ale do rzeczy. Mielibyśmy podróżować po Austrii i jesteśmy teraz w Wiedniu.

Nie ulega wątpliwości, że jest to jedno z piękniejszych miast Europy. Miasto najwspanialszych kościołów, z których katedra św. Szczepana posiada wieżę gotycką 139 metrów wysoką, miasto wspaniałych gmachów, olbrzymich bibliotek, galerji, cudnych parków, uroczych pałaców. Miasto pełne specyficznego powabu, wesołego, lekkiego życia. Miasto ogromne a jednocześnie miłe, urocze i rozkoszne.

Z Wiednia jedziemy na południe, linją kolejową na Triest. Między Glognitz a Mürzzuschlag, na długości 5,5 mil mijamy 15 tunelów i 27 wiaduktów, oraz lecąc nad przepaściami pełnemi zieleni i spienionych wód, to znów nurzając się w czeluście dzikich wąwozów i czarne gardziele skalnych cieśnin.

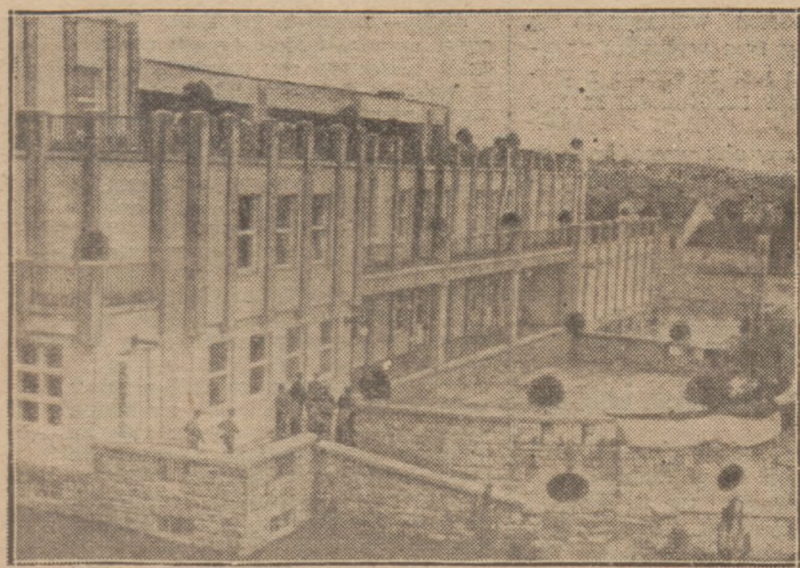
Bajeczna ta droga, da się porównać w swojej śmiałości i malownic-

zości chyba tylko z jednym jeszcze cudem techniki austriackiej — słynną autostradą z Zellam See, wodoczą niesamowitemi serpentynami aż po dzikie zerwiska lodowca Glockner.

Jadąc tu z Wiednia, okrężną drogą mijamy rozkoszne miejscowości kuracyjne jak Semmering, położony u stóp kolosalnych szczytów górskich, jak tonący w zieleni Baden; dalej niezwykle, średniowieczne niemal, poczciwe skądinąd i cichutkie miasteczka, z których Aisenstadt posiada nawet tak fantastyczną cieką wąską, jak dzielnicę żydowską, za mykaną co szabas na łańcuchy i kłódki; dalej potężne a romantyczne zamczyska, wiszące nad urwiskami wzgórz porośniętych winoroślą, chmielem i słodko pachnącemi sadami — że wspomnę tu choćby Kretzenstein lub Greifenberg, z bram których — zdawałoby się nikt inny wyjechać nie może prócz rycerzy w panczerze zakutych i dam w wysokich, średniowiecznych czepcach;

Styrii. Wężowato pnącym się szlakiem turystycznym wznosimy się w kraj lodu i śniegu Grossglockneru, by znów po gładkim jak stół asfalcie zniżać się w dzięk otoczeniu skał i grzmiących wodospadów — w zaczarowany kraj gór najfantastyczniejszych pod słońcem, kształtów nierzeczywistych niemal, barw chaotycznie splecionych. Gdzieś nisko pod nami huczy wielka, sina rzeka. To Drawa. W górę, przeciw jej biegowi wpadamy w istny raj alpinistów i poszukiwaczy wrażeń, w niesamowite zbiorowiska skalne Dolomitów.

Z okien wagonu widać wśród czerwonych skał plachty zieleni — łąki, pełne dostojnych krów; gdzieś niedaleko szalasy o dachach przyciętych wielkimi głazami przeciw wichrom, gdzieś grupki wieszników, a raczej górali w charakterystycznych skórzanych, krótkich spodniach, pończochach po kolana, z małemi kapelusikami zielonemi na głowach. Tyrol...

Największy na świecie zakład wychowawczy dla dzieci w Wiedniu

Nagle skróty toru niepostrzeżenie kierują nas na północ, Innsbruck, Salzburg, Linz... Dokoła potężne masywne góry, o szczytach groźnych i posępnych, białe od śniegu wbrew upalnemu słońcu. A potem — łąki, pastwiska, zagony, łąny, gaje... i Dunaj. Największa rzeka Europy po Wodrze. Szaro - błękitna, szeroka wstęga wśród brzegów, których widok znów przywodzi na

myśl senne marzenia, nie rzeczywistość, bo na rzeczywistość zbyt są piękne i zbyt porywające. Niemcy i Austriacy określają to słowem „Wunderschön”. Anglicy — „Splendid”. Francuzi — „Charmant”... My — „Psiakrew, co za cuda!”... Co na jedno w rezultacie wychodzi.

Okrężną turą przemierzaliśmy Austrię we wszystkich kierunkach. Parę czy kilka dni najwyżej to trwa a jednak — mamy już tego wszystkiego za dużo. Na tym małym skrawku ziemi hojny Bóg rozsypał tyle wspaniałości, osobliwości i uroków, że dodawsy do tego zdumiewające dzieła ludzkie — kolejki wiszące, koleje zębate, wiadukty, tunele, autostrady i tysiące innych spraw i rzeczy niesłychanych — jesteśmy oszołomieni nadmiarem wrażeń, pijani niemi lepiej niż czterdzieści „heurigerami” wiedeńskimi.

Austrija, ten kraj niezliczonych cudów krajobrazu i techniki ma pretensje do tytułu „rolniczego”. Czy słusznie?...

Prześliczna alpejska autostrada między Franz Josefsöhle a Glockner

rakich rozrywek: imprez, zgęszczająca się sieć kolei zębatych i napowietrznych budowanych olbrzymim kosztem i trudem, daleko posunięta motoryzacja środków lokomocji, wyjątkowa uprzejmość policji miejscowej wobec cudzoziemców.

W sumie — piękny szmat ziemi, pięknie przytem, wzorowo „podany” na uciechę i zachwyt obcokrajowca.

Czechy, Węgry, Jugosławja, Włochy, Szwajcaria — wszyscy sąsiedzi bliżsi i dalsi mają tu wstęp otwarty i łatwy. Wyjątek jest jeden: dla Niemców, przed którymi bariera graniczna zabarykadowana jest 1000-markowemi opłatami paszportowemi.

Dlaczego?... Chyba dlatego że rząd Dollfussa bardziej nawet niż socjalistów obawia się... hitlerowców i ich wścieklej propagandy. Cóż, kiedy nie poradzi, choćby chciał. Anschluss może sobie nastąpić, albo nie, ale nad Austrią i nad Niemcami jeden będzie „bóg” — Hitler. Tak chcą losy świata. Jeśli nie wierzyacie — czytajcie uważnie depesze z Wiednia, a zobaczycie...

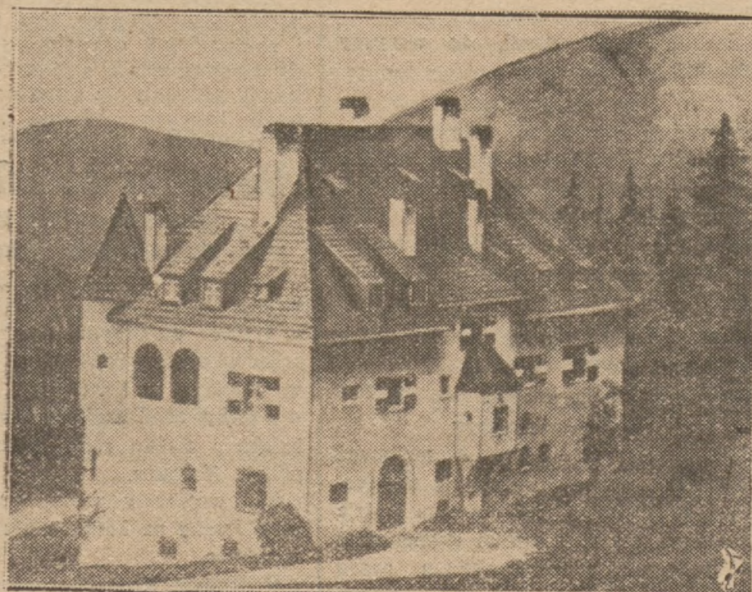
Na zakończenie dwie uwagi: Po pierwsze — podróż naszą odbywaliśmy mimo zimy, wśród widoków letnich, ale to dlatego, że w zimie

Austrii nie widziałem jak żyje, a boję się nawet wyobrazić sobie takie cuda. Powtóre: — feljeton ten, jak mi babcia miła, pod słowem, wcale nie jest reklamowy. Grosza za niego nie wezmę, ani nawet orderu od Dollfussa, choćby mnie zmuszano!.. Prześięgam!...

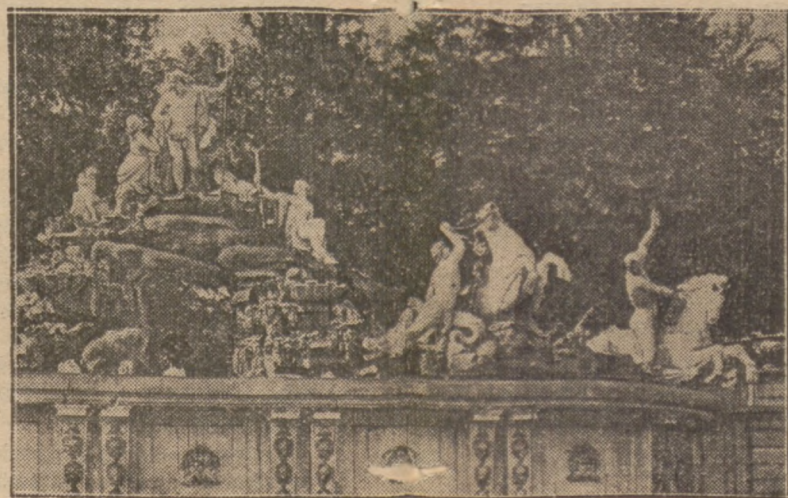
S. D. B.

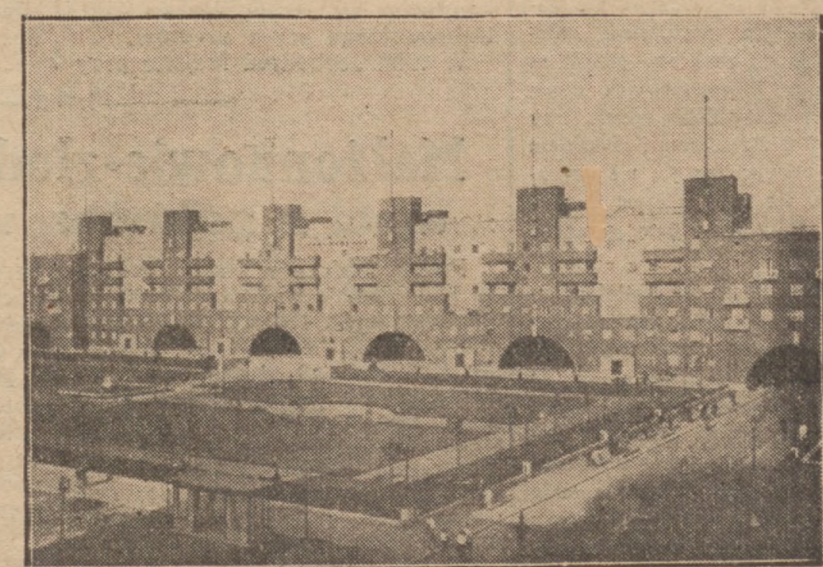
Dziewczeta tyrolskie narówni z mężczyznami uwielbiają piwo.

Stary pałacyk słynnej artystki Jeritza w pobliżu Wiednia. Typowy przykład staroaustrjackiej architektury.

Fontanna w b. cesarskim pałacu Schönbrunn pod Wiedniem

Wspaniałe budowle dzielnicy robotniczej w Wiedniu. Na zdjęciu — kompleks mieszkaniowy im. Marksa, zrujnowany obecnie przez artylerię, walczącą z socjalistami.

W toku dyskusji nad zagadnieniem prostytucji**Największa plaga prostytutek -- to sutenerzy
Z nią trzeba walczyć przede wszystkim**

Szanowny Panie Redaktorze!
Czytając listy pochodzące od osób z różnych sfer, zabierających głos w sprawie prostytucji, dochodzę do wniosku, że sprawa ta wśród czytelników wzbudziła duże zainteresowanie. Listy te jednak nie oświetlają należycie tej sytuacji w jakiej znajdują się kobiety, uprawiające merząd i jak społeczeństwo nasze powinno się na tę kwestję zapatrywać. Jako człowiek starszy, pragnąłbym w tej sprawie wypowiedzieć się.

Tak jak przestępców-złodziei może my podzielić na kilkanaście a nawet na kilkadziesiąt kategorii, tak samo pod pojęciem uprawiania nierządu możemy znaleźć różnicę pomiędzy biedną, wyzyskiwaną przez sutenerów, prostytutką, a uprawiającą nierząd elegancką kokotą, która swą niepoohamowaną żądzą zdobycia gotówki, niejednego ze swoich przyjaciół wtrącała w całkowity upadek, a nawet i do więzienia.

I jedna i druga odaje się mężczyznom: za pieniądze. Pierwsza otrzymuje marne grosze, a druga grube pieniądze potrzebne na stroje, drogie mieszkanie i wyjazdy. Pierwsza dlatego prowadzi życie niemoralne, że już nie może się z niego wyrwać, druga zaś dla tego aby użyć.

Pomiędzy tą najniższą i najwyższą warstwą prostytutek są całe szeregi kobiet, a nawet mężatek uprawiających nierząd; jedne to robią dla przyjemności, drugie dla zysku. Te panie są mile widziane w towarzystwach, a nawet są poważane i szanowane, pomimo że w kółku znajomych, w którym się taka flirtująca pani obraca jest wiadomym o jej miłosnych przygodach.

Dlaczego więc tak potępione są zwykle, uliczne prostytutki?

Dlatego, że zdaniem opinii tę natrętne ulicznice, zaczepiają mężczyzn natarczywie, a nawet okradają! — Ale dowiedzmy się dlaczego tak postępują? Bo tego wymagają od nich sutenerzy! W dzielnicach miasta, gdzie spacerują prostytutki, mają oni swoje posterunki i bacznie obserwują zachowanie się „pracowniczek”, a gdy tylko spostrzeże, że dziewczyna nie dostatecznie atakuje mężczyznę, niezwłocznie daje jej znak aby poszła za nim do bramy któregośkolwiek domu gdzie robi jej odpowiednią scenę. Przy padkowo byłem świadkiem i słyszałem jak sutener mówił: Jak się nie poprawisz to zreć nie dam, zdejmę kapotę, wyrzucę na zbity łeb i dam porządne baty na drogę!

Nieszczęśliwa ofiara wychodzi na ulicę i stara się jak tylko może kokietać przechodniów. prostytutka nie raz sprowadza gościa i wie o tem, że będzie on okradziony, ale robi to na rozkaz sutenera, który kradzieży dokonywa wtedy, kiedy prostytutka zabawi gościa. A gdy sprawa zostaje skierowana do sądu, wtedy do więzienia idzie prostytutka, a sutener nie bywa nawet do sprawy pociągany, gdyż nieszczęśliwa dziewczyna w obawie zemsty trzyma w tajemnicy sposób do

konania kradzieży.

Do jednej z takich spraw oskarżona na kilka miesięcy więzienia, tak mówiła do innej aresztantki: „Odpocznę sobie kilka miesięcy. Wolę siedzieć w więzieniu, jak chodzić po 15 godzin po ulicy, przynajmniej odzyskam trochę zdrowia, bo przed aresztowaniem byłam tak zmęczona, że myślałam, że

padnę na ulicy i rozplakała się rzewnie.

Taki jest los tych nieszczęśliwych istot ludzkich.

Trzebaby tedy raczej obmyślić sposoby całkowitego wytopienia sutenerstwa, a wtedy poprawa losu tych najbardziej upośledzonych kobiet jest pewna.

S P O R T

ODWOŁANE ZAWODY HOKEJOWE.
Zapowiedziane zawody hokejowe nie odbyły się powodu odwilży.
PILKA NOŻNA.
KS. Ruch—1 FC. Katowice 3:1 (2:0).

Zawody między mistrzem a b. wice-mistrzem Ligi stanowiły nadzwyczajną atrakcję dla szerokich rzesz sportowych. Stęgo też powodu publiczność dopisała nader licznie i trybuny były

Śmierć studenta - lotnika

LWÓW, 18.2. — Wczoraj przed południem wydarzył się na lotnisku lwowskim tragiczny wypadek.

Student Politechniki lwowskiej, Kazimierz Chodaczek, uczeń szkoły pilotów cywilnych we Lwowie, wystartował do 6-go rzędu swego lotu ćwiczebnego na aparacie RWD — 4. W pewnej chwili młody pilot skręcił aparat zbyt gwałtownie, samolot wpadł w korkociąg, przyczem nastąpił defekt motoru. Samolot spadł na ziemię, rozbijając się w drzazgi, pilot zaś odniósł tak ciężkie rany, iż wkrótce zmarł na lotnisku.

**Strajk w kamieniołomach
Robotnicy protestują
przeciw zaleganiu z wypłatą zarobków**

Z Tarnowskich Gór telefonują: Spowodu niewypłacenia zarobków w dniu 15 b. m. zastrajkowała załoga kamieniołomu w Borownikach licząca 48 robotników. Robotnicy zachowują się spokojnie.

Również wybuchł strajk w kamieniołomie w Radzionkowie, gdzie załoga w liczbie 47 robotników w

sobotę wieczorem wstrzymała się od pracy. I w tym wypadku przyczyną strajku jest zaleganie z wypłatą zarobków robotnikom za miesiąc styczeń.

Strajkujący w obu wypadkach oświadczyli, że z chwilą wyrównania zaległości przystąpią do pracy.

**Szajka przemytników poborowych
zlikwidowana przez policję katowicką**

Policja wydziału śledczego w Katowicach dokonała wczoraj sensacyjnego aresztowania. Mianowicie po dłuższej obserwacji wywiadowcy przytrzymali w jednym z hotelów 36letniego Szmula Hersza Majzlera, pochodzącego z Sieradza, woj. łódzkiego, poszukiwanego od dłuższego czasu za przemykanie poborowych oraz osób uchylających się przed ręką sprawiedliwości do Francji i Belgii.

Majzler zamieszkiwał stale w Brukseli, skąd kierował robotą wykonywaną na terenie Śląska i Zagł. Dąbrowskiego przez agentów.

W toku dochodzeń Majzler przy

znał się do procederu zbrodniczego i wydał swych współników, których aresztowano. Są to 33-letni Moszek Kupersztok, handlowiec, wyzn. mojżeszowego z Sosnowca, Towarowa 3. oraz Szlama Kalkopf, lat 40, wyzn. mojżeszowego, zam. w Sosnowcu Igo Maja 12A.

Szajkę odstawiono w dniu wczorajszym do dyspozycji sędziego śledczego w Katowicach, który po przesłuchaniu zatrzymał Majzlera w areszcie śledczym, zaś jego współników wypuścił na wolną stopę z równoczesnym oddaniem ich pod dozór policji.

**Małżonkowie-złodzieje z Łodzi
ujęci z gotówką w Katowicach**

Policja śledcza w Łodzi rozesłała listy gończe w dniu 15 b. m. do szeregu miejscowości za urzędniakiem z biura notarialnego Aleksiego Rzewuskiego w Łodzi, Teodorem Józefem Hipolitem Gruszczyńskim, zam. w Łodzi, Kilińskiego 87.

Gruszczyński skradł z kancelarii notariusza Rzewuskiego kwotę 5000 zł., poczem wraz z żoną swą Bronisławą, z domu Jezierską, opuścił Łódź i przybył do Katowic. W ub. niedzielę popoł. wywiadowcy brygady obserwacyjnej przytrzymali oboje małżonków

przy ul. Plebiscytowej w Katowicach i sprowadzili do biur wydziału ujawnienia stanowiska dla rolicju śledczego.

Przy aresztowanych znaleziono gotówkę w kwocie 4.477 zł. oraz biżuterję nową, nabytą za skradzione pieniądze. Gruszczyńskich osadzono w areszcie, zaś odzyskane pieniądze zatrzymano w depozycie.

Gruszczyńscy zamierzali tylko czasowo zatrzymać się w Katowicach i starali się o uzyskanie przepustek na wyjazd do Czechosłowacji.

obsadzone ponad 3.000 osób.

Ruch wystąpił w pełnym składzie z Urbanem Wilimowskim lecz bez Gienzy. Niemcy katowiccy grali bez środkowego pomocnika Gerlitz, którego nieobecność zreszta bardzo odczuwano.

Spowodu grząskiego boiska ograniczono grę do 2x30 min. Bramki dla Ruchu zdobył Wilimowski i samobójczą Biniok dla gospodarzy Kula

W rezultacie o meczu można powiedzieć, że FC. grał a Ruch bramki strzelał.

Sędziował p. Gryc dobrze.

AKS. — Cracovia 7:0 (5:0). Sensacyjna porażka białoczerwoni zawdzięcza ją systemowi gry przyziemnej która wskutek ciężkiego i grząskiego terenu nie mogła przynieść im rezultatu.

Zawodnicy AKS. orientując się w sytuacji zastosowali grę pół wysoką, osiągając zdecydowaną przewagę i bramki ze strzałów Marchela (2), Wos pała Dudy, i samobójcza.

OP przerwie Cracovia starała się za wszelką cenę polepszyć wynik, strzelały jednak Kozoka i Kisieleńskiego likwidując pewnie Leopold. Miejscowi uzyskują dalsze punkty przez strzały Wo stała i Pionka.

Podczas zawodów zaszedł przykry wypadek za który jednakże nie można nikogo winić, a mianowicie obrońca gości Sauster złamał nogę. Cracovia grała bez Pajata i Lasoty.

Gospodarze wystąpili bez Joscki. AKS. znajdował się w rewelacyjnej formie. Publiczności bardzo dużo.

W związku z rezultatem tych zawodów przypuszczać należy, że PZPN. odmówi Cracovii zezwolenia na projektowany wyjazd zagranicę.

Naprzód Lipiny — BBSV, 10:3 (3:0). Ostatni mecz o mistrzostwo Ligi Śląskiej zakończył się świetnym sukcesem baniaminka. Niemcy bielscy reprezentowali się bardzo słabo.

Łupem bramek podzielił się Nastula (4), Piec (3), Kandel (2) i jedna samobójcza.

09 Mysłowice — 06 Katowice 2:4 (0:1). Gra bardzo interesująca. Zwycięża zespół ligowy nieprzekonywująco.

Najlepszym na boisku Fibisz 06 oraz Hampf i Suślik z Mysłowic.

Sędziował p. Szput zadawalająco.
22 Mała Dąbrówka — KS Byczków 6:1 (1:1).

Gra do przerwy przeciętna. Po zmianie pół przemieniła się w brutálną kopanicę, której ofiarą padli gracze Byczkowi Popczyk i bramkarz. Pierwszy został kopnięty w brzuch przez jednego z graczy z 22, na co sędzia reagował tylko udzieleniem nagany. Kopniętego gracza wyniesiono nieprzytomnego z boiska.

Wskutek tych zajęć i nieodpowiedniego stanu boiska KS Byczków wniósł przeciw tym zawodom protest.

KS Orzeł — 07 Siemianowice 3:2 (0:1).

KS Dąb — KS Chorzów 6:2 (3:1).

BOGDAN LOT

Jasnowłosa szatan

91

Powieść sensacyjna z życia współczesnego

STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI

Bezrobotny, Jan Walczak, włamuje się nocną porą do grobowca rodzinnego Hartenów, z zamiarem skradzenia zmarłemu w przeddzień Ryszardowi Hartenowi brwiłowego pierścienia. W chwili gdy odbi wieko trumny, Ryszard Harten który został pochowany w letargu, odzyskuje przytomność i zwierza się swemu wybawcy, że w grobowcu są zakopane skarby bezcennej wartości. Idąc za wskazówkami Hartena, Walczak rozkopuje ziemię w grobowcu i znajduje metalową skrzynię, wypełnioną klejnotami. Oba zabierała część skarbów i opuszczała grobowiec. Harten nie wraca jednak do domu, okazuje się bowiem, że to jego żona wspólnie ze swoim kochankiem, doktorem Grantem, pochowała go żywcem, gdy zapadł w letarg.

Mineły trzy miesiące po tych wypadkach. Ryszard Harten był w Ameryce, gdzie przybrał nazwisko Roberta Inka i postarał się o przedstawicielstwo na Polskę wielkiej firmy samochodowej, do którego zaangażował Walczaka na kierownika warsztatów, z pensją 1.000 złotych miesięcznie.

Po pewnym czasie — Walczak poznaje Ritę Hartenową i zostaje jej kochankiem.

W willi Hartenowej został zamordowany dr Grant.

O morderstwo został posadzony Walczak, którego sąd skazał na dwa lata więzienia. Podczas procesu Harten nawijaże znajomość z Ritą.

Przy pomocy „Białego Józka” Walczak ucieka z więzienia i przychodzi nazajutrz do Rity, która mu jednak oświadcza, iż wszystko między nimi skończone.

Rita, pokłóciwszy się z Hartenem, umawia się z „Białym Józkiem”, iż on pomoże jej zdobyć skarby z grobowca.

Jednocześnie szuka skarbów Mikołaj Zubow, brat pierwszej żony Ryszarda Hartena. W rezultacie skarby zdobywa Walczak.

Walczak, który ukrywa się przed policją, spotyka pewnego wieczoru na ulicy Zosie. Stara miłość wraca i oboje są szczęśliwi.

Mija czas... W życiu Rity zachodzą dramatyczne zmiany. Straciła majątek i została bez dachu nad głową... Nikt nie chce jej przyjąć z pomocą...

Rita wpada w sieć Henryka Bertonów i jego żony Klary, właścicieli domu rozpusty i hazardu. Walczak i Zosia są w Paryżu.

Tutaj poznaje Walczak Zubow, który podczas nieobecności Walczaka i Zosi zakrada się do ich numeru i kradnie klejnoty, umieszczone w podwójnych drzwiach kufrow.

Rita przebywa ciągle w „domku” Bertonów. Pewnego ranka Berton zakrada się do jej pokoiku i usiłuje zmusić ją do uległości. Wtedy ona ogłasza go ciosem popielniczki w głowę, zabiera portfel i ucieka. Na ulicy spotyka Ryszarda Hartena który zabiera ją do siebie, postanawiając wybaczyć jej wszystko. Berton telefonuje do Rity i zapowiada swoją wizytę.

Harten podsłuchał ich rozmowę i opuszcza mieszkanie, postanawiając wrócić zniemacka, by przekonać się naocznie o zdradzie Rity.

...oOo...

Znalazł się wówczas w szeregach polu, na zupełnym odludziu,

daleko od cmentarza, którego kontury z ledwością dawały się dostrzec.

Odkrycie to uczyniło na Hartenie duże wrażenie. Mając teraz znacznie ułatwiony dostęp do grobowca, bez potrzeby włamywania się na cmentarz, nie spieszył się już tak bardzo z zabraniem reszty skarbów, miał bowiem możliwość przychodzenia tu o każdej porze dnia i nocy.

Poco przyjechał tu właśnie dzisiaj?

Poco udał się podziemnym ku ryzarzem do grobowca rodzinnego?

Nie poto bynajmniej, by szukać klejnotów, które nie przedstawiały już dla niego żadnej wartości, nie poto by podnieść swój stan posiadania o jeszcze kilka tysięcy... Harten przybył tu z zupełnie innym zamiarem, który powstał w jego głowie jeszcze wtedy, gdy został uratowany przez Walczaka od niechybnej śmierci w zalutowanej trumnie.

ROZDZIAŁ LIX

Czarny bruł on

Harten wrócił do domu około dwunastej.

Rita leżała już w łóżku i była bardzo zaniepokojona jego długą nieobecnością.

— Co się z tobą stało, Robertcie? — zapytała, gdy wszedł tylko do pokoju.

Wyobraź sobie, że miałem dziś poważne konferencje, a po- zatem... — zatrzymał się na chwilę i dokończył z tajemniczą miną: — a po- zatem mam dla ciebie niezwykłą niespodziankę...

— Przyjemną?

— Bardzo przyjemną...

— To się bardzo ciesze... — klasnęła Rita w dłonie. — Przybli- ż się, Robi, i usiądź bliźutko przy mnie... O, tak... I opowiedz mi, na czym polega ta miła nie- spodzianka...

— O, jesteś zbyt ciekawa, Ri- to... — przekomarzał się Harten. — Dowiesz się o wszystkim, ale musisz mieć trochę cierpli- wości... Przedewszystkiem zjem kolację, bo jestem djabliście głodny, a potem dopiero wrócę do ciebie, by podzielić się z tobą do- bra nowina...

Pocałował ją w czoło i wy- szedł z pokoju.

Znalazłszy się za drzwiami, namyślał się nad czymś przez pe- wien czas, poczem zamiast do- jadałni, udał się do swego gabi- netu.

Tutaj zbliżył się z uśmiechem

do biurka i wyciągnął z jednej z szuflad mały bruljonik, opraw- iony w czarną skórkę.

Potem zapalił papierosa i, pu- szczając przed siebie kłęby dy- mu, począł zapisywać pośpiesz- nie czyste stroniczki.

Pisał bardzo długo, a skupio- ny wyraz jego twarzy i gęsta sieć zmarszczek na czole świad- czyły o intensywnej pracy móz- gu.

Wreszcie skończył pisanie i sięgnął po popielniczkę, której całą zawartość wysypał na po- szczełone stroniczki bruljonu.

— Tak będzie dobrze... — mruk- nął do siebie z zadowoleniem. — Teraz atrament nie będzie wy- glądał tak świeżo... — Doskona- le... — powtórzył, oglądając pod światło zapisane kartki bruljo- nu. — Genjalne pomysły wpa- dają do głowy nagle i nieoczeki- wanie...

Schowal brulion do kieszeni i wrócił do sypialni.

Rita nie umiała pohamować ciekawości, która ją murtowała, i rzekła z wyrzutem w głosie:

— Dlaczego jesteś taki niedo- bry, Robi? Miałeś przyjść za pół godziny i powiedzieć mi o tej miłej niespodziance, a wróci- leś po godzinie...

Wyjął z kieszeni bruljon i wręczył jej bez słowa.

— A co to takiego? — zapyta- ła Rita z zainteresowaniem.

— Właśnie ta niespodzianka... — odrzekł z tajemniczą miną i usiadł na krawędzi łóżka.

Widząc na twarzy kobiety grymas rozczarowania, uśmiech- nął się i dodał po chwili:

— A teraz zamień się w słuch i uważaj na każde słowo, które ci powiem... Patrzysz na ten nic nie mówiący bruljonik z lekce- wazaniem, bo nie przypuszczasz nawet, co w nim się kryje... Spójrz — czyj to charakter pis- ma? Poznajesz?

— Poznaje... — szepnęła Rita, przyjrząwszy się zapisanej stro- niczce. — Mojego męża... Ry- szarda... A skąd ty to masz?

— Bruljonik ten dostał się w moje ręce w zupełnie przypad- kowy sposób... — odpowiedział Harten, zapalając papierosa. — Oto gdy wprowadziłem się do tej willi, kazałem służbie zrobić wszędzie gruntowne porządki... I nie pamiętam już kto — poko- jówka, czy portier przyniósł mi ten bruljon, który zawieruszyl się gdzieś na strychu...

— Na strychu? — zdziwiła się Rita.

— Może gdzieindziej.. Nie in- teresowałem się tem zbyt, bo nie przywiązywałem do tego fak- tu najmniejszej wagi... Pozna- wszy charakter pisma mojego zmarłego przyjaciela, schowa- łem ten bruljonik poprostu jako pamiątkę, nie interesując się w pierwszej chwili zupełnie jego treścią... Dopiero po kilku dniach, gdy nie miałem nic do roboty, a do ręki wpadł mi ten właśnie bruljonik, zacząłem go uważniej przeglądać i przekona- łem się wtedy, że jest to coś w rodzaju pamiętnika...

— To ciekawe... — przerwa- ła Rita. — Ryszard prowadził pamiętnik? Nic o tem nie wie- działam...

— Słuchaj dalej... Otóż po przeczytaniu tego pamiętnika do- wiedziałem się dopiero, jakim bogatym człowiekiem był twój mąż...

— Mówiłeś mi już kiedyś o skarbach, które Ryszard zako- pał w grobowcu, ale...

— Ale potem okazało się, że ktoś już ciebie uprzedził i za- brał przedtem te skarby... — do- kończył Harten. — To jest two- ja wina, bo nie należało wjaćmi- niczać w taką poważną sprawę zupełnie obcego człowieka...

— Więc sadzisz, że „Błady Józek” ukradł skrzynkę z klejno- tami?

— Nie wiem... — wzruszył Ry- szard ramionami. — On, czy też jakiś jego przyjaciel, to jest chy- ba w tej chwili wszystko jedno... Zresztą, nie mówmy o tem, bo- to, co ci teraz opowiem, nie ma- nie wspólnego z tą sprawą...

— Słucham, słucham... — rzekła Rita z przejęciem.

— Z bruljonika tego — mówił Harten głosem spokojnym — do- wiedziałem się rzeczy niezwyk- łych... Okazuje się, że prócz ol- brzymiej fortuny, prócz skrzyni z klejnotami, Ryszard zostawił skarby stokroć większe, których jedyną spadkobierczynią mia- łaś być ty... Gdy to czytałem, nie wierzyłem poprostu swoim oczom i — przyznam szczerze — powziąłem pewne podejrzenia, iż Ryszard pisał to wszystko w stanie zamroczenia umysłowe- go... Nie będziesz się chyba dzi- wiła, gdy ci powiem, że zazna- jomując się z niezwykłą treścią tego pamiętnika — testamentu, udało mi się niezwłocznie na- wskazać miejsce, by przekonać się o prawdziwości informacji...

— I co? — rzuciła Rita nie- spokojne pytanie.

(Dalszy ciąg jutro)

Bezpłatna ślizgawka w Katowicach

Otwarto ponownie ślizgawkę na boisku Miejskiego Komitetu P. W. i W. P. (dawniej KS. Pogoń), która dostępna jest codziennie od godz. 9 rano do godz. 22.

Lód jest codziennie polewany i utrzymany w należytych stanie. Przygrywa radio!

REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO

Wtorek 20.2 „Bal Maskowy“, 19.30 (występ Opery Krak.).

Sroda 21.2 „Klub Kawalerów“, 20. Czwartek 22.2 „Papa (premiera), 20.

TEATR POLSKI NA PROWINCJI.
Poniedz., dnia 19.2 „Klub Kawalerów“, Lipiny, 19 (dla bezrob.).

„FIRMA“.
W niedzielę dnia 18 b. m. o godz. 20-tej wiecz. świetna komedia Homera p. t. „Firma“, która cieszy się nieślawnym powodzeniem, a to dzięki znakomitemu, nieoklepanemu tematowi, świetnym typom, dającym aktorom duże pole do popisu.

Graja koncertowo pp. Barwińska, Orzecka, Baliński, Brandt, Jastrzębski; Kostrzewski, Winiarski. Reżyseria p. Kochanowicza.

„KLUB KAWALERÓW“
DLA BEZROBOTNYCH W LIPINACH

Dziś, w poniedziałek 19 b. m. Teatr Polski z Katowic odegra w Lipinach komedię „Klub Kawalerów“, jako przedstawienie dla bezrobotnych. Bezpłatne bilety wydaje Miejski Komitet dla Spraw bezrobotnych w Lipinach.

„BAL MASKOWY“
WYSTĘP OPERY KRAKOWSKIEJ

Jutro, we wtorek 20 b. m. o godz. 19.30 przedstawienie opery Verdiego „Bal Maskowy“ — które zapowiada wprost niebywała sensacja. Pani Irena Cywińska — primadonna opery warszawskiej która zalicza do rzędu najwybitniejszych sopranów — wystąpi w partii Amelii. Ryszarda będzie śpiewał świetny tenor p. Szymonowicz, Urykę p. Pastównia, zaś Renata p. Romanowski. Obsady dopełniają pp. Kislewska, Kruszewski, Mazanek, Mazurek. Przy pulpicie kapełmistrza wykon. dyr. Bol. Wałek - Walewski.

Odpowiedzi Czytelnikom

P. Ignacy Trembacowski, Radzionków. Uwagi Pana nie mogą być poważnie traktowane, ponieważ używa Pan nienadających się do druku wyrazów. Jak Pan mógł się przekonać, artykuł w rubryce „Trybuna Czytelników“ pochodzi właśnie od samych Czytelników, którym wolno się wypowiedzieć na każdy aktualny temat. Na poruszony temat chętnie pomówimy z Panem. Jeśli przy okazji byności w Katowicach zechce nas odwiedzić.

Czytelnik R. G., Zalesie. Zbyt ostry wydaje Pan sąd o nieszczęśliwej i nieoświadczonej życiowo kobiecie. Nie należy potępiać ludzi, którzy raz w życiu zbladzą. Raczej należałoby się zastanowić nad środkami, które mogłyby przeciwdziałać przykre mu jej położeniu. Listu Pana nie będziemy, niestety, drukować, ponieważ zawiera zbyt drażliwe momenty.

A. W. 1888, Ligota. Odnośnie przepisów co do potrąceń przewidującej ulgi i odroczenia na czas spłaty rat. Pożyczki Narodowej — innych płatności. Jeśli jest potrącenie z zobowiązania wekslowego i w dodatku po proteście natenczas ulga nie obowiązuje. W każdym razie radzimy przestudiować przepis w tym względzie.

Smaczno, panowie lekarze!

Niezwyczajny proces Żulusów

W małym miasteczku Eshowe w Afryce południowej, sala miejscowego sądu przepełniona była tłumem ciekawych.

Na dźwięk głosu woźnego, który ogłaszał: „Wstać! sąd idzie!“ — wstali wszyscy z ławek, na których się tłoczyli. Do sali weszli sędziowie przysięgli; zaraz na nimi wprowadzono oskarżonych.

Było ich ośmiu. Wszyscy czarni. Wszyscy ze szczepu Żulusów.

Na pytanie przewodniczącego, jak jest ich zawód, odpowiedzieli wszyscy ośmiu:

— Lekarze.
Tem dźwiękiem było cążące na nich oskarżenie.

Zarzucono im, że od pewnego Kafra kupili za pięć wózków jego 15-letniego syna. Ze następnego chłopca zabili, krew jego zebrali, przyrządzili z

tej krwi lek i dla wodza ich plemienia a ciało chłopca upiekli i zjedli.

„Lekarze“, o dziwo, przyznali się do zarzucanych im czynów. Tłumaczenie ich było co najmniej oryginalne.

Twierdzili, że obowiązkiem ich było przyrządzenie skutecznego leku dla wodza, że za najlepszy środek uważali krew młodego chłopca, więc...

— Przypuśćmy, że tak było, — zgodził się przewodniczący — ale przecież potem dokonaliście obrzydliwej zbrodni: pożarciu ciała nieszczęśliwego.

— Cóż, — powiedział jeden z oskarżonych czarnych — przecież tyle mięsa nie mogło się zmarnować...

Prasa angielska, która donosi o tym procesie, nie zamieściła wyroku na ośmiu czarnych okrutników.

Trzygrupowa szajka przemytnicza zlikwidowana przez straż pod Brzeziniami

W numerze wczorajszym przynieśliśmy wiadomość o ujęciu podzielonej na trzy grupy wielkiej szajki przemytniczej liczącej 23 osoby.

W czasie ujęcia przemytników zrobiła straż graniczna użytek z karabinów, skutkiem czego zostali ranni dwaj przemytnicy: Ludwik Rostkowski z Sosnowca i Jan Białecki z Wojkowie Komornych, pow. Będzin.

Z bogatym zapasem towarów niemieckich znacznej wartości zostali ponadto zatrzymani: Leon Walczak, Stanisław Rychter i Wiktor Pszonka z Czeladzi, Jan Wasik z Grodzca, Sergiusz Rabizo z Wojkowie Komornych i Izidor Wojtasik z Będzina, w drugiej grupie: Stanisław Ginter z Król. Huty, Franciszek Krawczyk, Piotr Czarniecki, Alojzy Musik, Wincenty Włodarczyk z Maciejkowie, Herman Piotro-

wicz z Michałkowie i Alojzy Stasz z Siemianowic.

Grupę czołową t. zw. szpicę, ujętą pod dworem Antoniewicz stanowili: Stanisław Chrzyszcz, Jan Grendys, Jan Kalemba, Kazimierz Królikowski i Jan Kubica z Czeladzi, Stanisław Bujakowski z Dąbrowy Górniczej, Marian Flak z Będzina oraz Zygmunt Pszonka z Wieszowic, pow. Zawiercie.

Prócz konfiskaty przemyconego przez nich towaru będą musieli przemytnicy ponieść dotkliwe kary grzywny.

Pod Szarlejem zatrzymali onegdaj wieczorem strażnicy graniczni powracających z Niemiec przez zieloną granicę, mieszkańców Szarleja: Pawła Pierchałę i Konrada Szczepaniaka. Posiadali przy sobie 10 kg. pomarańczy.

Czelni rabusie splondrowali mieszkanie nauczycielki

Z Rudy śl. donoszą:
Onegdaj wieczorem włamali się nieznani sprawcy do mieszkania Albinę Nowotnowej, nauczycielki w Rudzie (Do Kaplicy 9). Rabusie przeszukali znajdujące się w pokoju przedmioty, przeszukali szuflki i walizy, a znalazłszy gotówkę w kwocie 70 zł. i złoty zegarek branzoletkowy zadowolili się

tym łupem pozatem niczego nie zabie rajac.

Sprawcy musieli być przez kogoś spłoszeni, ponieważ drogę powrotną obrali przez okno, które zostawili otworem.

Dochodzenie pozostało narazie bez wyniku.

Zniżki kolejowe dla słuchaczy zimowego kursu dla młodych ogrodników

Naskutek starań Śląskiej Izby Rolniczej Ministerstwo Komunikacji przyznało słuchaczom zimowego kursu dla młodych ogrodników prawo do uczniowskich zniżek kolejowych, na stałe, w miesiącach od listopada do kwietnia oraz umieściło w wykazie za kładow naukowych których przysługują ulgi taryfowe (Instrukcje Handlowo-Taryfowe w roku 1933 Nr. 24, poz. 43 w rozdziale E Szkoły Zawodowe, strona 99, Województwo Śląskie, pozycja Katowice) „zimowy kurs dla młodych ogrodników, Katowice“.

Wydział Oświecenia Publicznego śl. Urzędu Wojew. zwolnił słuchaczy „zimowego kursu dla młodych ogrodników“ obowiązanych do uczeszczenia

do Szkoły Doksztalcącej, na czas trwania kursu, t. j. od listopada do kwietnia — z obowiązku szkolnego, wzmianką za uczeszczenie na zimowy kurs dla młodych ogrodników.

Radjopajęczarz

Pod zarzutem radjopajęczarstwa zatrzymała policja w Świętochłowicach Pawła Straszaka (Długa 16). Straszak posiadał radjoodbiornik na który jednakże nie miał zezwolenia i nie uiścił opłaty abonamentowej.

Odbiornik skonfiskowano z równoczesnym skierowaniem domiesienia do sądu grodzkiego w Król. Hucie.

Polska, to wielka rzecz!

Kto nie szanuje swego kraju, lekceważy sobie urządzenie państwowe nie jest wart nazwy Polaka. Takim musi być mieszkaniec Świętochłowic Jerzy Nowak (Kolejowa 18), bowiem wyrażał się publicznie o Państwie Polskiem w znaczeniu ujemnem.

Czeka go za to kara.

RADJO

KATOWICE, Wtorek, 20 lutego.
7.00 — „Kiedy rano wstają zorze“.
7.05 — Gimnastyka. 7.20 — Muzyka z płyt. 7.55 — Chwilka gospodarstwa domowego. 11.50 — Wiadomości bieżące. 11.57 — Sygnal czasu i hejnał z Krakowa. 12.05 — Koncert zespołu salonnego. 12.30 — Wiad. meteorolog. 12.33 — D. c. koncertu. 15.20 — Wiadomości gospodarcze i eksportowe. 15.40 — Koncert zespołu jazzowego. 16.25 — Skrzynka P. K. O. 16.40 — „Kącik językowy“. 16.55 — Muzyka (płyty). 17.10 — Recital fortepianowy. 17.50 — Pogawędka Cioci Heli z dziećmi. 18.00 — Odczyt p. t.: „Budownictwo w miastach nowoczesnych“. 18.20 Skrzynka muzyczna. 18.35 — Muzyka (płyty). 19.05 — Rozmaitości. 19.10 — Gawęda wędkarska. 19.25 — Feljeton z Warszawy. 19.40 — Wiadomości sportowe. 20.00 — „Myśl wybrane“. 20.02 „Cosi fan tutte“ („Takie one wszystkie“) — opera komiczna w 2 akt W. A. Mozarta, w przerwie: 21.25 — „Jak przyszła Itaris“ — legenda. 22.40 — 23.30 — Muzyka taneczna

W RUDZIE poszukuje mieszkania ewent. 1 próżny pokój wprost od gospodarza. Zgłoszenia: Młyn Poznański. Ruda śl. ul. Białowska 37.

NOWY DOM w Lublińcu. 500 m. od dworca kolejowego (czynsz roczny 2.400 zł.) sprzedam zaraz za 19 tys. zł. Niewykluczona sprzedaż połowy domu. Zgłoszenia Wilhelm Mika, Lubliniec, Czestochowska 25.

KUPIE ROWER damski, używany ale w dobrym stanie: Zgł. do Administracji Nowego Czasu pod „J. R.“.
MASZYNY DO PISANIA okazjnie sprzedaj Zakład Mechaniczny „Remont“, Katowice, Stawowa 3.

MORWY BIAŁEJ sadzonki dwuletnie, mogę odsprzedać kilka tysięcy sztuk (sztuka 3 grosze). Zgłoszenia przyjmuję biulet kolejowy Koszecin-dworzec. Woj. Śląskie.

Urządzenie fryzjerskie wraz z inwentarzem tanio do sprzedania. Zgłoszenia do Adm. N: CZASU pod „K. F. Brzęczkowiec“.

Rzadka okazja

Jedna z największych fabryk w Polsce zlikwidowana ze względów rodzinnych, posiada za przystępna cenę do sprzedania około 100 recept (sekretów fabrycznych)

przygotowania pierwszorzędnych: atramentów, laków do listów i butelkowych, kapsoliny, tuszów, taśm do maszyn do pisania, past do obuwi i podłóg farb itp.

Na żądanie fachowiec zorganizuje i uruchomi fabrykę przynoszącą 50-proc. zysku, na Śląsku bez konkurencji.

Oferty nadsyłać do Admin. „N. Czasu“, Katowice, Mieleckiego 8, dla „Niewielki kapital“.

ABONAMENTY: roczne w administracji w zł. 2.50 zagranicą zł. 5.50

OPŁATA ZA KOLEJNĄ STRONĘ: Cała strona w tekście zł. 500, pół strony zł. 275, 1 lin. wiersz i lamowy opisowe zł. 2.50

Opłata za ogłoszenia: 150 gr. drobne 15 groszy za wyraz W niedzielę i dni świąteczne 25 proc. taniej